

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Bölcskei Zsolt és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Gyöngyösi Balázs ügyvéd által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2014. április 10-én kelt 3.G.40.404/2012/30. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

### í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000,- (Tizenötezer) Ft másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az alperes és hozzátartozói alapították 1996. június 27-én a felperesi gazdasági társaságot, amelynek a kereset benyújtásakor három tagja volt, köztük az alperes is.

Az alperes 2009. október 14-től 2010. július 6-ig ügyvezetője is volt a társaságnak, tisztségét a taggyűlés visszahívással szüntette meg.

A felperes megbízására a G... T... Pénzügyi Tanácsadó és Könyvszakértő Kft. könyvszakértői vizsgálat alá vonta a 2010. január 1-jétől 2010. június 31-ig terjedő időszakot. A 2011. március 21-én kelt könyvvizsgálói jelentés több számviteli szabálytalanságot is feltárt, megállapította, hogy a felperes kifizetései nem voltak bizonylattal alátámasztva, egyes kifizetések alaptalanok vagy számszakilag hibásak voltak, amelyek miatt pénztárhiány keletkezett.

A felperes emiatt 2011. március 29-én feljelentést tett az alperessel mint a társaság volt ügyvezetőjével szemben.

A sikkasztás gyanúja miatt 01160/553-38/2011. ügyszámon indult büntetőeljárásban a BRFK XVI. kerületi Rendőrkapitányság megszüntette a nyomozást az alperessel szemben a 2012. május 29-i határozatával, mivel nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése a nyomozás adatai alapján. A felperes panaszát az ügyészség elutasította.

A felperes 2011. április 14-i taggyűlése a 2/2011.04.14. számú határozattal az alperessel szembeni tagkizárási per megindításáról döntött, figyelemmel a

könyvvizsgálói jelentésre, illetve az az alapján tett feljelentésre.

A felperes a 2011. április 28. napján benyújtott keresetében a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 47. § (1) bekezdése és a 2/2011.04.14. számú taggyűlési határozat alapján kérte, hogy a bíróság kizárás útján szüntesse meg az alperes tagsági jogviszonyát. Előadta, hogy az alperesnek az ügyvezetői tisztségből történő visszahívását követően szükségessé vált a 2010. évi tevékenységre vonatkozó elszámolás, amelynek az alperes felszólítás ellenére nem tett eleget. A felperes emiatt könyvszakértői vizsgálat elkészítésével bízta meg a G... T... Kft.-t; a könyvvizsgálat megállapította, hogy a felperes könyvelésében 13.583.006,- Ft összegű olyan kifizetések szerepeltek, amelyek számszakilag hibásak, illetőleg semmilyen bizonylattal nincsenek alátámasztva. Ezt követően a felperes sikkasztás gyanújával feljelentést tett, amely eljárás a NAV Bűnügyi Igazgatósága előtt 01160/553/2011. szám alatt van folyamatban.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a kizárás alapjául megjelölt okok - a könyvvizsgálói jelentés és az azon alapuló feljelentés - ügyvezetőként végzett tevékenységére vonatkoznak. A kereset összemossa az alperes által ügyvezetőként és a társaság tagjaként kifejtett magatartásokat, amelyeket eltérő jogszabályi rendelkezések szabályoznak, vezető tisztségviselőként kifejtett magatartása a Gt. 30. § (2) bekezdése alá tartozik. Álláspontja szerint az ügyvezetői tevékenység keretében kifejtett magatartások, az arra vonatkozóan készült könyvvizsgálói jelentés nem szolgálhat alapul tag kizárására a társaságból, az alapján nem állapítható meg, hogy tagként a társaságban maradása nagymértékben veszélyezteti a felperes céljainak az elérését.

Az elsőfokú bíróság a 2014. április 10-én kelt 3.G.40.004/2012/30. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000,- Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint megállapította, hogy a kereset alapjául szolgáló 2/2011.04.14. számú taggyűlési határozat nem jelöli meg azokat az okokat, amelyek miatt az alperes társaságban maradása nagymértékben veszélyeztetné a felperes céljainak az elérését, ezért nem felel meg a Gt. 47. § (1), (3) bekezdéseinek, figyelemmel a BH 2004/517. számú eseti döntésben foglaltakra is. A kizárási okokat a taggyűlési jegyzőkönyv sem tartalmazza, csupán utal az alperes ügyvezetői tevékenységét érintő könyvvizsgálói jelentésre, az annak alapján tett feljelentésre, de nem jelöli meg a könyvvizsgálói jelentés alperesre vonatkozó megállapításait.

Az elsőfokú bíróság mellőzte a jogvita elbírálásához szükségtelen tanúbizonyítási indítványokat, a perköltségről pedig a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint döntött.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset szerinti döntés meghozatalát kérte, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per érdemi tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítását.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, a Gt. 47. § (1), (3) bekezdéseibe ütközik, és sérti a Pp. 163. § (1) bekezdésében, 206. § (1) bekezdésében foglaltakat is.

A Gt. 47. §-ára, 48. §-ára hivatkozással kifejtette, hogy nincs jogszabályi előírás a per megindítását elhatározó taggyűlési határozat tartalmára vonatkozóan, a jogszabály azt követeli meg, hogy a társaság háromnegyedes többséggel és írásba foglalt határozattal döntsön a tag kizárása iránti per megindításáról. A Gt. 48. § (2) bekezdésében írt korlátozás arra vonatkozik, hogy az eredetileg előterjesztett kereseti tényálláshoz képest nem terjeszthető ki a kereset más ténybeli indokokra.

Előadta továbbá, hogy a perbeli taggyűlési határozat és a meghozatalát megelőző jegyzőkönyvi tartalom alapján megállapíthatóak a kizárási okok, amelyeket a jegyzőkönyv és a keresetlevél egyezően tartalmazott. Rámutatott arra is, hogy a taggyűlésen jelen volt a könyvvizsgáló, aki a második napirendi pont körében felolvasta a jelentését, az ügyvezető ismertette a büntető feljelentést is, amelyre az alperes képviselője észrevételt tett, a taggyűlés az okiratokban megjelölt indokok alapján döntött a kizárási per megindításról.

Álláspontja szerint az ítéletben megjelölt eseti döntés is az ő érvelését támasztja alá, miszerint nem magának a határozatnak kell tartalmaznia a kizárási okokat, elegendő az is, ha azok megállapíthatóak a jegyzőkönyv tartalmából.

Hangsúlyozta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 163. § (1) bekezdésébe, 206. § (1) bekezdésébe ütközően járt el, amikor indokolatlanul mellőzte a felperes bizonyítási indítványait.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és helytálló jogi következtetésre jutott, nem sértette meg sem a Pp. 163. § (1) bekezdését, sem a Pp. 206. § (1) bekezdését.

Hangsúlyozta a perbeli taggyűlési határozat tekintetében, hogy abban nem került megjelölésre konkrét ok és alperesi magatartás a kizárás körében. A határozat egyedül kijelentést tartalmaz, amely mögött nem áll tartalom, és tévesen utal a 2006. évi V. törvény rendelkezésére is.

Előadta, hogy kizárási perben az alapul szolgáló határozat szövege vehető figyelembe, nem pedig az azt megelőző előadás, észrevétel és nyilatkozat, amelyet a BH 2004/12/517. számú eseti döntés is igazol. A jogszabályi rendelkezés azon fordulata, ami a társaság céljainak nagymértékű veszélyeztetésére vonatkozik, nem ok, hanem várható következmény. A határozat kizárási ok nélküli rendelkezése ahhoz a - meg nem engedhető - helyzethez vezethetne, hogy a felperes bármilyen alperesi magatartásra hivatkozhatna a perben.

A fellebbezés érdemben nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság részben hiányosan állapította meg a tényállást, amit a kereset elbírálásához megfelelő körben feltárt, továbbá helyesen utasította el a keresetet, döntésének indokolása ugyanakkor nem volt megalapozott.

A másodfokú bíróság kiegészíti a tényállást a perbeli határozatot megelőző taggyűlési határozattal és a taggyűlési jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatok adataival az alábbiak szerint.

A 2011. április 14-i taggyűlés első napirendi tárgykörében a legfőbb szerv ülésének egyetlen napirendi pontja - az alperessel szembeni tagkizárási per megindításáról való döntés - került elfogadásra az 1/2011.04.14. számú határozattal.

A taggyűlési jegyzőkönyv ezt követően tartalmazta a kérdéskör érdemi megvitatása és megtárgyalása körében, hogy a társaság ügyvezetőjének felkérésére Gaál Klára, a **G... T...** Pénzügyi, Tanácsadó és Könyvszakértő Kft. könyvvizsgálója ismertette a 2011. március 21-i könyvvizsgálói jelentést, továbbá hogy a felperes ügyvezetője tájékoztatta az alperest a könyvvizsgálói jelentés megállapításai alapján 2011. március 29-én tett feljelentésről, amit ismertetett is. Az alperes meghatalmazott képviselője mindezekre megjegyezte, hogy az alperes akkor vonható felelősségre, ha a jogsértések bizonyítást nyernek.

Ezt követően rögzítette a taggyűlési jegyzőkönyv, hogy a „fentiek alapján” hozták meg egyhangúlag a felperes szavazásra jogosult tagjai a 2/2011.04.14. számú határozatot, az alperessel szembeni kizárási per megindításáról.

Az így kiegészített tényállás alapján osztotta a Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezésben kifejtett álláspontját abban, hogy a perbeli taggyűlési jegyzőkönyv megfelelően tartalmazta azokat az okokat, amelyek alapján a társaság tagjai döntöttek a kizárási per megindításáról. A taggyűlésen elhangzott nyilatkozatok és az ott ismertetett okiratok (könyvvizsgálói jelentés, feljelentés) alapján egyértelműen beazonosíthatóak voltak a kizárási okok, mind a perindításról döntő tagok, mind pedig a perben a bíróság és az alperes számára.

Erre figyelemmel érvényesült a keresetváltoztatás tilalmáról szóló garanciális szabály is a Gt. 48. § (2) bekezdése szerint, ami kimondja, hogy az eredetileg előterjesztett kereseti tényálláshoz képest más ténybeli indokra a kizárási per folyamán nem térhet át a felperes.

A másodfokú bíróság osztotta az alperes érdemi védekezését arra vonatkozóan, hogy meg kell különböztetni a tagsági jogviszony és az ügyvezetői tisztség körében kifejtett magatartásokat a kizárási okok értékelésekor.

Rögzíti az Ítéltábla az iránymutató bírósági gyakorlat alapján, hogy a tagkizárási alapjául megjelölt okok vizsgálatakor alapvető jelentősége van annak, hogy az alperes a terhére rótt cselekményeket, illetve mulasztásokat tagként avagy ügyvezetőként kifejtett tevékenységével összefüggésben követte el. Nem alapozhatja meg a tagsági jogviszony kizárással való megszüntetését a vezető tisztségviselői kötelezettség megszegése, az ebben a minőségben elkövetett cselekmény, illetve mulasztás (Kúria Gfv.X.30.087/2009/4. számú határozata).

Annak tényére figyelemmel - ami nem volt vitás a perben és ennek megfelelően szólt a kereseti tényállítás is -, hogy a felperes által megjelölt könyvvizsgálói jelentés, valamint az arra alapított feljelentés ügyvezetőként kifejtett alperesi magatartásokra vonatkoztak, megállapította a másodfokú bíróság a kizárási kereset megalapozatlanságát.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - kiegészített és módosított indokolással - helybenhagyta.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest a jogi képviselővel eljáró alperes másodfokú ügyvédi munkadíjának megfizetésére, annak mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései szerint mérlegeléssel állapította meg.

Budapest, 2014. év december hó 11. napján

. Mika Ágnes s.k.  
a tanács elnöke

. Gáspár Mónika s.k.  
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő